

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајсвић, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вукицом Латинићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

Ђ.П.

против решења Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, бр. 07-00-01011/2006-03 од 23.4.2007. године, у предмету давања информације, у нејавној седници већа одржаној дана 16.1.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 01 бр. 6152/06 од 13.6.2006. године, којим је одбијен захтев тужиоца од 09.6.2006. године, за слободан приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио одговор на иницијативу да се у поступку регистрације, документи и регистрационе таблице израђују ћиричним писмом.

Тужилац у тужби наводи да се у више наврата обраћао МУП-у и Влади Републике Србије указујући на повреду члана 8 Устава из 1990. године, јер се саобраћајне и возачке дозволе, као и регистарске таблице испisuју латиничним писмом, уместо ћиричним. Његов поновљени захтев од 09.6.2006. године, МУП РС је одбио без правог образложења, а жалбу изјављену против тог решења тужени орган је одбио, не упуштајући се у наводе жалбе. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења правилна је одлука првостепеног органа, да захтев тужиоца треба одбити, али не на основу члана 13 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, већ на основу члана 2, став 1, наведеног Закона.

-2-

Врховни суд Србије налази да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и да је за своју одлуку дао разлоге које као потпуне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Ово стога, што према одредби члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04), информација од јавног значаја, у смислу овог закона, јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Како информација коју је тужилац тражио у захтеву од 09.6.2006. године, није садржана у неком документу који је настао у раду или у вези са радом МУП-а, који садржи тражену информацију, то се по оцени Врховног суда Србије, у конкретном случају, не ради се о информацији од јавног значаја, у смислу наведене одредбе члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Из напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ
дана 16.1.2008. године, У. 4522/07

Записничар,
Вукица Латиновић, с.р.

Председник већа - судија
Нада Кљајевић, с.р.

ЈК

